НАЦІОНАЛЬНИЙ МЕДИЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
імені О. О. Богомольця

НАВЧАЛЬНО-НАУКОВИЙ ІНСТИТУТ ГРОМАДСЬКОГО ЗДОРОВ'Я ТА ПРОФІЛАКТИЧНОЇ МЕДИЦИНИ

ЗБІРКА МАТЕРІАЛІВ
студентської науково-практичної конференції

Інноваційні підходи у наукових дослідженнях у сфері громадського здоров'я та профілактичної медицини: досягнення та перспективи

Київ – 2025

РОЗБУДОВА СИСТЕМИ РЕАГУВАННЯ НА НАДЗВИЧАЙНІ СИТУАЦІЇ У СФЕРІ ГРОМАДСЬКОГО ЗДОРОВ'Я В УКРАЇНІ

Богдан КРАСЬКО, Тетяна ОРАБІНА
Здобувач вищої освіти II курсу ННІГЗПМ
Науковий керівник: асистентка

Національний медичний університет імені О. О. Богомольця

За останні роки перед Україною постали безпрецедентні виклики, що докорінно змінили глобальну безпекову та санітарно-епідеміологічну ситуацію. Пандемія COVID-19 продемонструвала необхідність підвищення стійкості системи громадського здоров'я, а повномасштабна військова агресія рф посилила ризики виникнення надзвичайних ситуацій, пов'язаних із біологічними, хімічними, радіаційними та іншими загрозами. Водночас процес євроінтеграції вимагає від України гармонізації законодавства та підходів до кризового реагування відповідно до стандартів ЄС. В таких умовах вдосконалення системи реагування на надзвичайні ситуації є стратегічно важливим завданням та потребує вжиття комплексних заходів, зокрема оновлення нормативно-правової бази, посилення міжвідомчої взаємодії, впровадження сучасних технологій моніторингу й аналізу загроз тощо.

Одним з основоположних законодавчих актів у сфері громадського здоров'я є Закон України «Про систему громадського здоров'я» від 6 вересня 2022 року №2573-IX (далі - Закон), який вступив в дію 10 жовтня 2023 року. Цей Закон створює основи для становлення та розвитку системи забезпечення санітарного та епідеміологічного благополуччя населення у випадку виникнення надзвичайних ситуацій, в тому числі тих, які можуть призвести до транскордонного поширення негативних чинників.

Основою створення функціональної підсистеми забезпечення санітарного та епідеміологічного благополуччя населення є наказ Міністерства охорони здоров'я України № 2213 від 06 грудня 2022 року, яким затверджено положення про функціональну підсистему забезпечення

санітарного та епідеміологічного благополуччя населення, як частину єдиної державної системи цивільного захисту, визначено склад, завдання та рівні функціональної підсистеми.

З метою визначення завдань та заходів для функціональних підсистем медичного захисту населення та санітарного та епідеміологічного благополуччя населення Міністерства охорони здоров'я України у випадку виникнення надзвичайних ситуацій, затверджено наказ Міністерства охорони здоров'я України № 2172 від 21.12.2023 року «План реагування на надзвичайні ситуації Міністерства охорони здоров'я України у сфері медичного захисту населення та санітарного та епідеміологічного благополуччя населення».

На національному та обласному рівнях з метою виконання заходів реагування на надзвичайні ситуації у сфері громадського здоров'я сформовані та функціонують відділи готовності та реагування на надзвичайні ситуації, групи оперативного реагування, дезінфекційні бригади, мобільні лабораторії.

До завдань груп оперативного реагування на надзвичайні ситуації у сфері громадського здоров'я належить безпосереднє реагування на подію, проведення моніторингу факторів середовища життєдіяльності, оцінки санітарно-гігієнічної та епідемічної ситуації під час виникнення надзвичайних ситуацій та участь у ліквідації їх наслідків, надання оперативної інформації про подію до Оперативного центру реагування на надзвичайні ситуації у сфері громадського здоров'я.

Отже, в державі створена нормативно-правова основа для розбудови системи реагування на надзвичайні ситуації у сфері громадського здоров'я. В той же час, підвищення спроможності системи реагувати на загрози та надзвичайні ситуації, підвищення кваліфікації кадрового потенціалу, забезпечення якісного збору та аналізу інформації про загрози є актуальним та дозволить підвищити рівень готовності до надзвичайних ситуацій, а

також сприятиме підвищенню ефективності заходів реагування та збереженню здоров'я населення у випадку виникнення кризових ситуацій.

ХАРАКТЕРИСТИКА ТЕРМІЧНИХ ТА ХІМІЧНИХ УРАЖЕНЬ

Тимофій КОРСУН, Ольга БІЛОУС
Здобувач вищої освіти ІІ курсу медичний факультет № 1
Науковий керівник: PhD, асистентка

Національний медичний університет імені О. О. Богомольця

Опік – це ушкодження шкіри чи інших органічних тканин, спричинене насамперед впливом тепла чи радіації, радіоактивності, електрики, тертя чи контакту з хімічними речовинами.

Актуальність проблеми. Опіки є глобальною проблемою охорони здоров'я, адже щорічно від них помирає близько 180 000 осіб. Більшість із них відбувається у країнах з низьким та середнім рівнем доходу. Несмертельні опіки є основною причиною захворюваності, включаючи тривалу госпіталізацію, спотворення та інвалідність, що часто тягне за собою соціальну стигматизацію (негативне виділення суспільством індивіда) та відторгнення [1]. В Україні опіки посідають третє місце серед усіх видів травм. Загалом, 70% уражень становлять опіки, отримані в побутових умовах, причому близько третини з них припадає на дітей віком до 5 років: у 2017 році від опіків в Україні постраждало 7605 дітей. Найбільша кількість опіків серед них зареєстрована в місті Києві, Черкаській, Вінницькій, Одеській, Луганській та Сумських областях [2]. Окрім цього, Україна в 2016 році мала одні з найвищих показників смертності від опіків у світі – 4,55 на 100 тис., поступаючись лише десятьом країнам пострадянського простору та Африки. Для порівняння, глобальний показник складав 1,79 на 100 тис., для країн Західної Європи – 1,25, Східної Європи – 5,47, для США – 1,72 [3].